Pneumokokkenvaccinatie bij volwassenen. Factoren bijdragend tot vaccinatie, vanuit de visie van de patiënt.

Haio: BRUGGEMAN Liese , KUL
Promotor: MATHEI Cathy , KUL
Praktijkopleider: Vandenberghe Olivier

Context: Streptococcus pneumoniae is een belangrijke verwekker van pneumonie, sepsis, meningitis, sinusitis, otitis media en acute exacerbaties van chronisch obstructief longlijden. Hiervoor bestaat er een vaccinatie, die slechts gedeeltelijk wordt terugbetaald door de mutualiteit. De aanbeveling van de Hoge Gezondheidsraad rond Pneumokokkenvaccinatie werd vernieuwd in 2014 naar aanleiding van de Capita studie. Toch bleek uit literatuurstudie dat de vaccinatie nog steeds laag ligt. Welke zaken werken dit in de hand?

Onderzoeksvraag: De mogelijke oorzaken tot lage vaccinatiegraad werden in België reeds bekeken vanuit het standpunt van de arts. Het doel van dit onderzoek was om dit na te gaan bij de patiënt zelf. Hiernaast werd ook de kennis van de patiënt omtrent zijn of haar vaccinatiestatus bekeken.

Methode: Om dit onderzoek uit te voeren, werd gebruik gemaakt van enquêtes. Deze werden aangeboden aan patiënten uit de praktijk met leeftijd tussen 65 en 85 jaar. De vragen werden voorafgegaan door uitleg rond pneumokokkenvaccinatie, gebaseerd op de aanbeveling van de Hoge Gezondheidsraad. Er werden in totaal 115 vragenlijsten ingevuld waarvan er 101 bruikbaar waren voor verder onderzoek.

Resultaten: 66 patiënten gaven aan dat ze de vaccinatie wilden na het lezen van het informatieformulier. 35 patiënten wilden dit niet. 86 patiënten zouden zich laten vaccineren indien hun huisarts dit aanbeveelt. Dit was meer dan na aanbeveling van de specialist (77) of van de Hoge Gezondheidsraad (55). 98 patiënten gaven aan te willen weten waarom ze de vaccinatie nodig hebben. 20 patiënten dachten dat ze de pneumokokkenvaccinatie reeds gekregen hadden. Hiervan hadden er 7 effectief de volledige vaccinatie gekregen, 6 geen vaccinatie en 7 een deel van de vaccinatie. Eén patiënt gaf te kennen dat er nog geen vaccinatie werd toegediend, maar werd reeds gedeeltelijk gevaccineerd.

Conclusie: De aanbeveling van de huisarts bleek uit dit onderzoek een belangrijke factor tot vaccineren, in tegenstelling tot wat vermoed werd uit andere onderzoeken in België. Ook wilden de patiënten over het algemeen weten waarom ze de vaccinatie nodig hebben vooraleer zich te zullen vaccineren. De kennis omtrent hun eigen vaccinatiestatus was ondermaats. Uit de gegevens van dit onderzoek kan besloten worden dat de huisarts de patiënt op een adequate manier moet informeren rond vaccinatie om zo tot een optimaal, patiëntgericht vaccinatiebeleid te komen.